

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej a sudcov JUDr. Kataríny Ondrejákovej a JUDr. Františka Potockého, na ústnom pojednávaní dňa 10. apríla 2008 v Bratislave v disciplinárnej veci vedenej proti sudkyňi Okresného súdu L [REDACTED] JUDr. E [REDACTED] V [REDACTED] takto

rozhodol:

JUDr. E [REDACTED] V [REDACTED], nar. [REDACTED] vo V [REDACTED], sudkyňa Okresného súdu L [REDACTED], bytom P [REDACTED], V [REDACTED],

uznáva sa za vinnú, že

ako sudkyňa v trestnej veci obžalovaného P [REDACTED] H [REDACTED], nar. [REDACTED] v L [REDACTED], vedenej na Okresnom súde L [REDACTED] pod sp. zn. 2 T 25/2006, ktorá napadla na okresný súd dňa 14. februára 2006, nepostupovala v zmysle ustanovenia § 79 ods. 1, veta prvá Trestného poriadku, účinného odo dňa 1. januára 2006 (ďalej len „Tr. por.“), podľa ktorého, ak uplynie lehota uvedená v § 76 ods. 6 Tr. por., musí byť obvinený ihneď prepustený na slobodu, pretože podľa § 76 ods. 6 písm. b/ Tr. por. celková doba trvania väzby v prípravnom konaní, spolu s väzbou v konaní pred súdom, nesmie presiahnuť 36 mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre zločin (trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Tr. zák.), pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný, je treba považovať za zločin, vzhľadom na ustanovenie § 11 ods. 1, § 437 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z., v znení článku V. zákona č. 218/2007 Z. z. (ďalej len „Tr. zák., účinný odo dňa 1. januára 2006“), pričom v zmysle ustanovenia § 76 ods. 7 Tr. por., z lehoty uvedenej v § 76 ods. 6 Tr. por. pripadá jedna polovica na prípravné konanie a jedna

polovica na konanie pred súdom, čím spôsobila, že obžalovaný sa nachádzal vo výkone väzby nad rámec lehoty uvedenej v § 76 ods. 6 písm. b/ Tr. por., ktorá mu mala skončiť dňom 14. augusta 2007 z dôvodu uplynutia 18 mesiacov trvania väzby v konaní pred súdom (§ 63 ods. 4, prvá veta Tr. por.), avšak z výkonu väzby bol prepustený až 4. septembra 2007, čo znamená, že vykonal 21 dní väzby navyše

t e d a

porušila základnú povinnosť sudcu podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákona o sudcoch“)

č i m s p á c h a l a

disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch.

Z a t o s a j e j u k l a d á

podľa § 117 ods. 1 písm. b/ Zákona o sudcoch disciplinárne opatrenie, a to zníženie funkčného platu o 15 % na obdobie dvoch mesiacov.

O d ô v o d n e n i e :

Predseda Okresného súdu v L [REDAKOVANÉ] podal dňa 26. februára 2008 na disciplinárny súd návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudkyňi Okresného súdu L [REDAKOVANÉ] JUDr. E [REDAKOVANÉ] V [REDAKOVANÉ] za disciplinárne previnenie podľa ustanovenia § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch, ktorého sa mala dopustiť tým, že

ako sudkyňa v trestnej veci obžalovaného P [REDAKOVANÉ] H [REDAKOVANÉ] nar. [REDAKOVANÉ] v L [REDAKOVANÉ] vedenej na Okresnom súde L [REDAKOVANÉ] pod sp. zn. 2 T 25/2006, ktorá napadla na okresný súd dňa 14. februára 2006, nepostupovala v zmysle ustanovenia § 79 ods. 1, veta prvá Trestného poriadku, účinného odo dňa 1. januára 2006 (ďalej len „Tr. por.“), podľa ktorého, ak uplynie lehota uvedená v § 76 ods. 6 Tr. por.,

musí byť obvinený ihneď prepustený na slobodu, pretože podľa § 76 ods. 6 písm. b/ Tr. por. celková doba trvania väzby v prípravnom konaní, spolu s väzbou v konaní pred súdom, nesmie presiahnuť 36 mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre zločin (trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Tr. zák.), pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný, je treba považovať za zločin, vzhľadom na ustanovenie § 11 ods. 1, § 437 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z., v znení článku V. zákona č. 218/2007 Z. z. (ďalej len „Tr. zák.“, účinný odo dňa 1. januára 2006“), pričom v zmysle ustanovenia § 76 ods. 7 Tr. por., z lehoty uvedenej v § 76 ods. 6 Tr. por. pripadá jedna polovica na prípravné konanie a jedna polovica na konanie pred súdom, čím spôsobila, že obžalovaný sa nachádzal vo výkone väzby nad rámec lehoty uvedenej v § 76 ods. 6 písm. b/ Tr. por., ktorá mu mala skončiť dňom 14. augusta 2007 z dôvodu uplynutia 18 mesiacov trvania väzby v konaní pred súdom (§ 63 ods. 4, prvá veta Tr. por.), avšak z výkonu väzby bol prepustený až 4. septembra 2007, čo znamená, že vykonal 21 dní väzby navyše.

Má za to, že uvedeným konaním sudkyňa JUDr. E. V. porušila ustanovenia § 30 ods. 4 prvá veta pred bodkočiarkou, ods. 5 veta prvá zákona č. 385/000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pretože sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo, bez zbytočných prieťahov, plniť svoje povinnosti riadne a včas aj v prípade povolenia práce v domácom prostredí, keď v tejto súvislosti poukázal na to, že keby si sudkyňa bola dôsledne plnila svoje pracovné povinnosti a preštudovala by všetky väzobné trestné veci, nebolo by sa stalo, že prehliadla skutočnosť, že vo veci sp. zn. 2 T 25/06 obžalovaný P. H. mala v zmysle § 76 ods. 6 písm. b/ Tr. por. väzba skončiť dňom 14. augusta 2007, teda v čase, keď sudkyňa JUDr. E. V. sa nachádzala na pracovisku. Napriek tomu, že nepostupovala v zmysle uvedených zákonných ustanovení, nastúpila riadnu dovolenku dňa 22. augusta 2007, ktorú čerpala do 14. septembra 2007. Navrhol, aby disciplinárny súd uznal sudkyňu JUDr. Evu Václavovú vinnou pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/000 Z. z. v znení neskorších noviel a doplnkov a uložil jej disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. b/ – zníženie funkčného platu o 15 % na dobu 3 (troch) mesiacov.

Sudkyňa Okresného súdu L. JUDr. E. V. vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu uviedla, že rozhodnutie o prepustení z väzby obžalovaného P. H. bolo z jej strany vydané dňa 4. septembra 2007, pričom väzba pred súdom sa počítala od podania obžaloby okresným prokurátorom, t. j. dňom 14. februára 2006. V zmysle prechodných ustanovení zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku sa na uvedený prípad mala použiť lehota trvania väzby, ktorá bola stanovená spomenutou novelou Trestného poriadku, ktorá pre daný prípad nemala presiahnuť v konaní pred súdom dobu 18 mesiacov. Napriek tomu, že uznáva vinu z disciplinárneho previnenia, poukazuje na to, že k tomuto nedošlo jej vedomím konaním. Na svoju obranu uvádza, že z jej strany došlo k prehliadnutiu skutočnosti podania obžaloby na súd v roku 2006, t. j. v čase nadobudnutia účinnosti novely Trestného poriadku, stanovujúcej dobu trvania väzby v dobe 36 mesiacov pre zločiny. V zmysle prechodných ustanovení zákona č. 301/2005 Z. z., a to § 564 ods. 3 prvá veta, vo veciach, v ktorých bola podaná obžaloba na okresný súd pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, vykoná konanie okresný súd podľa doterajších predpisov. Podľa odseku 5 tohto ustanovenia sa konaním podľa odsekov 3 a 4 rozumie aj konanie o dôvodoch a lehotách väzby podľa doterajších predpisov, vrátane konania o návrhu na predĺženie lehoty väzby najvyšším súdom. V momente rozhodovania o ďalšom trvaní väzby omylom aplikovala ustanovenie § 71 ods. 1, ods. 2 zákona č. 141/1961 Zb. Trestný poriadok, v znení neskorších predpisov, podľa ktorého lehota trvania väzby bola stanovená na dobu dvoch rokov, v ktorom prípade by nedošlo o prekročenie maximálnej doby trvania väzby. Pritom poukázala na to, že obžalovaný je trestne stíhaný za viac skutkov, ako obzvlášť nebezpečný recidivista v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v platnom znení s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 1 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z., z čoho vyplýva, že mu hrozí vyšší trest. Preto pri nesprávnej aplikácii pôvodného znenia Trestného poriadku, z dôvodu trvania dôvodov väzby, nerozhodla o prepustení obžalovaného na slobodu, resp. o jeho prepustení rozhodla s omeškaním.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhla, aby Disciplinárny súd Slovenskej republiky vzal do úvahy najmä skutočnosť, že porušenie povinností sudcu, vyplývajúcich zo zákona č. 385/2000 Z. z. nastalo z jej strany neúmyselne, v dôsledku legislatívnych zmien, ktoré nastali v danom období a neuvedomením si skutočnosti aplikácie príslušného zákona, a to Trestného poriadku pre daný prípad.

Taktiež poukázala na to, že takéhoto konania sa dopustila po prvýkrát. Taktiež navrhla, aby jej Disciplinárny súd Slovenskej republiky, na rozdiel od návrhu podaného Okresným súdom v L[REDAKOVANÉ], uložil v súlade s § 117 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z., v znení neskorších predpisov napomenutie, nakoľko je toho názoru, že vzhľadom na okolnosti prípadu bude tento druh disciplinárneho opatrenia postačujúci.

Disciplinárny súd po prejednaní veci na ústnom pojednávaní, ktoré v súlade s ustanovením § 127 ods. 1 Zákona o sudcoch vykonal v neprítomnosti sudkyne, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, oboznámením spisu Okresného súdu L[REDAKOVANÉ] sp. zn. 2 T 25/2006, vyjadrením sudkyne JUDr. E[REDAKOVANÉ] V[REDAKOVANÉ] k návrhu na začatie disciplinárneho konania, dospel k záveru, že je daná zodpovednosť sudkyne JUDr. E[REDAKOVANÉ] V[REDAKOVANÉ] za disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch.

Z takto vykonaného dokazovania mal disciplinárny súd jednoznačne preukázané a v konečnom dôsledku to priznala aj sudkyňa JUDr. V[REDAKOVANÉ], že v trestnej veci obžalovaného P[REDAKOVANÉ] H[REDAKOVANÉ], vedenej na Okresnom súde v L[REDAKOVANÉ] pod sp. zn. 2 T 25/2006 postupovala nedôsledne, v rozpore s ustanovením § 2 ods. 6 Tr. por. upravujúcim postup pri vybavovaní väzobných vecí, čím spôsobila, že v predmetnej trestnej veci obžalovaný P[REDAKOVANÉ] H[REDAKOVANÉ] sa nachádzal vo väzbe nad rámec lehoty uvedenej v § 76 ods. 6 písm. b/ Tr. por., ktorá mu mala skončiť dňom 14. augusta 2007, z dôvodu uplynutia 18 mesiacov trvania väzby v konaní pred súdom, avšak z výkonu väzby bol prepustený až dňa 4. septembra 2007, teda 21 dní po uplynutí zákonnej lehoty trvania väzby. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že obžalovaný P[REDAKOVANÉ] H[REDAKOVANÉ] nebol prepustený z väzby na základe rozhodnutia sudkyne JUDr. V[REDAKOVANÉ] (ako to ona nesprávne uvádzala vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania), ale až na základe upozornenia administratívneho oddelenia Ústavu na výkon väzby MS Nitra a žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby zastupujúcim sudcom JUDr. P[REDAKOVANÉ], ktorá okolnosť je zrejmá z uznesenia Okresného súdu L[REDAKOVANÉ] č. k. 2 T 25/06-458 zo 4. septembra 2007.

Súdne konanie v súvislosti s rozhodovaním o zákonnosti väzby musí poskytovať určité garancie procesnej povahy, ktoré sú vyjadrené v Trestnom poriadku a Ústave Slovenskej republiky. Ide predsa o závažný zásah do života človeka a hoci je stíhaný za akúkoľvek trestnú činnosť, súd v každom prípade musí urýchlene rozhodovať o zákonnosti pozbavenia slobody a nariadiť prepustenie, ak je pozbavenie slobody nezákonné, ako tomu bolo v konkrétnom prípade.

V ustanovení § 2 ods. 6 Tr. por. je upravená zásada oficiality a zásada prednostného a urýchleného vybavenia väzobných vecí. Z tejto vyplýva povinnosť väzobné veci vybavovať prednostne a urýchlene, t. j., že vo veciach, v ktorých je obžalovaný stíhaný väzobne, treba konať a rozhodnúť prednostne pred vecami, v ktorých sú obžalovaní na slobode, a to čo s najväčším urýchlením.

Podľa článku 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa článku 17 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky do väzby možno vziať iba z dôvodov a na čas, ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného možno potom konštatovať, že sudkyňa vo väzobnej veci obžalovaného P. H. konala v rozpore s uvedenými zákonnými ustanoveniami a potom nemohol ani disciplinárny súd akceptovať nezákonný stav, vyvolaný v predmetnej trestnej veci sudkyňou JUDr. V. V súvislosti s tvrdeniami sudkyne uvádzanými v jej vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania, že v predmetnej veci pokiaľ ide o lehoty väzby, nesprávne aplikovala ustanovenie § 71 ods. 1, ods. 2 Tr. por. č. 141/1961 Zb., hoci správne mala postupovať podľa Trestného poriadku č. 301/2005 Z. z. účinného do 1. januára 2006, disciplinárny súd pokladá za nutné zdôrazniť len to, že takéto tvrdenie je irelevantné vzhľadom na platnosť zásady „iura novit curia“ a potom takéto obhajobná argumentácia neobstojí.

Podľa § 116 ods. 1 Zákona o sudcoch je disciplinárnym previnením zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu. Povinnosti sudcu sú vymedzené v ustanovení § 30 citovaného zákona. Podľa názoru disciplinárneho súdu sudkyňa

JUDr. V[REDAKOVANÉ] svojím konaním porušila povinnosť sudcu uvedenú v ustanovení § 30 ods. 4 citovaného zákona, v pridelenej veci sp. zn. 2 T 25/06, nekonala plynulo, bez zbytočných prieťahov, a teda nevykonávala svoje povinnosti svedomito. Disciplinárny súd preto právne posúdil konanie sudkyne JUDr. E[REDAKOVANÉ] V[REDAKOVANÉ] ako disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z.

Vzhľadom na rozsah a porušenie povinností, spôsob konania, následok a mieru zavinenia sudcu, potom disciplinárny súd uložil sudkyňi za disciplinárne previnenie, spáchanie ktorého bolo preukázané, disciplinárne opatrenie, a to zníženie funkčného platu o 15 % na obdobie 2 (dvoch) mesiacov. Toto disciplinárne opatrenie považuje senát za dostatočné vzhľadom na mieru zavinenia sudkyne s prihliadnutím na skutočnosť, že sa jedná o prvé porušenie povinností.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V Bratislave 10. apríla 2008



JUDr. Eva Kyselová, v. r.
predsedníčka disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

A handwritten signature in black ink, appearing to be "Kyselová", written over the printed name of the court president.

